

*En stor tak til Palle
Uden din indsigt og positive ånd
var denne bog ikke blevet skrevet*

Indledning

Jordens klima er under voldsomme forandringer, og det går uhyggelig hurtigt. Om nogle år vil landområder, der nu er beboede, være under vand. Mange mennesker vil være nødt til at finde et andet sted at leve deres liv, at forsørge deres familie, at give deres børn en opvækst og en fremtid.

De industrialiserede lande har nøglen til at justere hastigheden af denne udvikling, men så skal befolkningerne i disse velstillede lande – og specielt den rige del – give afkald på overforbrug, på øget materiel vækst, på deres høje levestandard og begynde at interessere sig mere for de svage i denne verden.

Der er jo også talt meget og holdt mange møder om dette, men det er meget lidt, der kommer ud af det. Der er rigtig mange dårlige undskyldninger for ikke at gøre noget. Det er jo selvfølgelig også hovedsagelig de fattigste lande, der bliver ramt. Men bliver der ikke gjort noget, bliver hele den menneskelige befolkning fattigere. Konsekvenserne med

elendigheden, anklagerne, skylden og de efterfølgende konflikter og humanitære katastrofer vil blive uoverskuelige for kommende generationer.

Den verdensomspændende økonomiske krise, burde vel ikke komme som en overraskelse for nogen. Specielt ikke dem, der til hverdag beskæftiger sig med økonomi i stor målestok. Øget og accelererende produktion og vækst. Overforbrug af Jordens ressourcer og ønske om udvikling i de underudviklede lande forværrer situationen. Grænsen er nået, men kapitalen, som er blevet den vestlige verdens gud, fortsætter som en døende huntigers kamp for at beskytte sine unger. Storkapitalen kan ikke se, at løbet er kørt. Spar dog de sidste krampetrækninger og vær med i front for at skabe en verden for mennesker og menneskelighed.

I mange lande forsøger man at klare sig igennem problemerne ved at øge væksten gennem mere effektiv produktion og forbrug. Folk skal arbejde mere og må helst ikke gå for tidligt på pension. Det er så frygteligt vigtigt at følge med i den globale konkurrence for ikke at miste vores materielle velstand.

Overforbrug og uhæmmet udnyttelse af naturen til materiel vækst er hovedårsagen til problemerne. Skulle løsningen så være mere produktion og forbrug? Det minder lidt om den med at tisse i bukserne for at holde varmen. Der er ingen mulighed for, at det har langtidsvirkning.

Det er da muligt, at krisen bliver afblæst, men det er kun en udskydelse, det bliver værre næste gang, hvis der ikke tages nogle positive initiativer.

Som almindelig borger ser det for mig ud, som om de folkevalgte ikke tør fortælle vælgerne sandheden om situationen i landet. Og de har ikke styrke til at fortælle, hvad der er gået galt. De er heller ikke i stand til at tage en seriøs snak om de nødvendige skridt, der bør tages for at begynde en opretning af verdens ubalancer. Der er ikke stemmer i at alle – og især de rige – skal til at stramme livremmen og skære ned på overforbruget. Jeg tror, vi er rigtig mange, der er alvorligt bekymrede for den manglende politiske erkendelse af verdens problemer og ringe interesse og evne til at tage de rigtige beslutninger. Er det i virkeligheden sådan, at kapitalens styrende mekanismer, har gjort selv de socialt bevidste partier blinde for andre og bedre måder at leve på?

I de demokratiske lande har vi det problem, at de folkevalgte er valgt til at varetage landets interesser, folkets velfærd og ikke interessere sig synderligt for den globale ubalance. Partierne kæmper mod hinanden for at få magten eller beholde den med snæversyn som resultat, hvilket efterlader Jorden ubeskyttet. Vi ødelægger den, idet det handler om for de fleste lande at få mere end de andre.

De to modsætninger liberalisme og socialisme har

i mange år stået over for hinanden og kæmpet om magten. Ingen af de to ideologier har dog mulighed for at vinde eller skabe et sundt og bæredygtigt samfund. Liberalismens "du er din egen lykkesmed" er ødelæggende for miljøet, skaber fattigdom og global ubalance. Socialismens "lighed for alle" er urealistisk, alene af den grund at vi bliver født med forskellige forudsætninger, og vi lever under helt forskellige klimatiske forhold. Begge ideologier skaber desuden fjendebilleder for at holde sammen på og tiltrække tilhængere. Det stik modsatte af hvad verden har brug for. Verden har brug for, at vi finder sammen og søger mod global balance.

Jeg tror på, at vi med de nuværende kriser har muligheden for at ændre verdens folks opfattelse af livet på Jorden. Det må være muligt for alle at arbejde mindre, producere med fornuft uden at ødelægge naturen, at skabe samfund, hvor menneskene og livet er i centrum. Hvem har evnerne og viljen til at gå forrest i kampen for en Jord og et liv, vi kan være bekendt at give videre til kommende generationer? Naiv, ja det er jeg måske nok. Men det er altså *nu* Moder Jord lider og viser tegn på sygdom på grund af menneskets overgreb. Og det er *nu* store dele af verdens befolkning er bekymrede for fremtiden. Så må det også være *nu*, der er en historisk mulighed for at foretage radikale ændringer i vores måde at

leve på. De, der bærer det største ansvar (for eksempel olieselskaber og andre multinationale firmaer), har også de store midler til at sætte skub i en ny udvikling – ikke for at tjene flere penge, men for at redde livet og vores fælles Jord.

Jeg har ikke løsningen på verdens problemer, men det ville da være dejligt, hvis jeg kunne bidrage til en fremadrettet positiv debat. Måske kunne det føre os et skridt nærmere Utopia. En Jord, hvor mennesker kan leve trygt i velstand og i harmonisk balance med dyr og natur.

“Hvorfor i alverden skulle jeg tænke på de næste generationer?

Hvad har de måske nogensinde gjort for mig?

Citat: Groucho Marx, amerikansk komiker 1890-1977

